

S. VIII. 33.

EPICEDIA
in
*prematurum, beatum tamen &
placidum obitum,*
ELISABETH

Weymanns /
foeminae, quâ Pietatem, quâ Probita-
tem, quâ Formam, laudatissimâ, præ-
stantiss. venustissimâ.

*Viri Integerrimi, honestissimi
& prudentissimi,*

SAMVELIS ROCHLITII jun;
Reipublicæ Stetinenſis Civis primarij,
& Negotiatoris celeberrimi, Con-
jugis dilectissimâ.

27. Martij Anno Christi 1626. ex vitâ hujus ergastulo
piè & placidè advocatâ, & 31 ejusdem mensis so-
lennibus exequiis terrâ demandatâ.

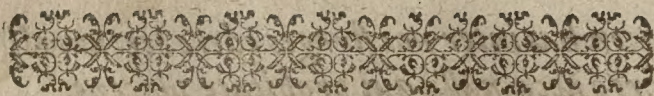
Condolentiæ ergo scripta ab Amicis.

STETINI,
Literis NICOLAI BARTHOLDI.

EPICEDIA

ELISABETH

SAMUELIS ROCHETTHIN

I.

Elices nimium, qui CHRISTI fune-
re freti,
Nil tumultum metuunt funera
inire suum!
Funere nam CHRISTI perit omnis funeris horror,
Et mors in somnum tetrica versa cadit.
Ergo quid planctu turpamus pectora, somni
Si cui pro summò est parta labore quies?
Scilicet hic sopor est, vitæ qui præstat, & unò
Funere funereum corrigit omne malum.
Discruciat, fateor, discessus: at erigat ille
Conventus melior, quem nova vita dabit.

Testandi honoris & officij causa f.

M. Martinus Leuschnerus, Ducal.
Pædag. Stet. Rector.

II.

Sæva quid uxores tollis Libitina maritis?
Quid fidi solvis vincula cara tori?

A 2

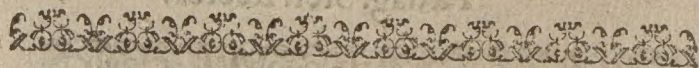
Si

*Sit amentum has inter nos strages edere certum est;
Ergo nec a nulla qui probitate placent.
Parce bonis; ab parce probis, Mors improba;
nec te*

*Qui vivi profunt, his satiare velis.
Sed frustra obtestor: Mors omnes falce cruentâ
Tollit seu peccent si ve DEO placeant:
Restat enim tempus, pietas quo munera sumit,
Quôq; malis mersos debita pœna manet.
Te cuius torus est viduatus, cuiq; jugales
Tædæ nunc frigent, erige corda malis:
Atq; quid hîc simus, quid sit tua Amata me-
mento,
Quam sorte haud doleas commodiore frui.*

De properab. condolens

*M. Iohan. Micrælius SubR. Pæd.
Ill. Stet.*

III.

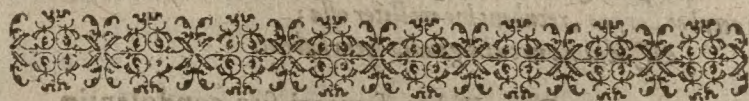
NUPER Rhebergi castissima costa politi
Mandata busto flebili.
illiadig. brevi castissima costa Patroni
Mandanda busto flebili,

Jam

Jam tua, *Rochlitzl*, castissima costa dolenter
Servanda busto traditur.
Feminei flos *Prima* gregis; flos *Ultima*; habebat
Et *Media* mediò se modò:
Nec tamen ætati tali mors sæva pepercit,
Omnes sed abstulit rapax.
Femellas patiens subjectum morti *avata*
Præsentè mense *Judico*.
Abstineas *Mensis*, sed tandem, quæso, favere
morti nimis, finis memor.
Abstineas nimium, *Rochlitzl*, flere *Maritam*.
Demortuam, *Spei* memor.

Condolentia ergò lubens ac lugens. f. Af.

M. Mart. Bambamius, P. L. & Sch. Sedin,
Sen. ConR.

IV.

Ad piæ defunctam
Epigramma.

Quid Mors? est somnus: quid Homo? nil: bulla palustris,
Ventus, Flosq; sumus, Fabula, putris humus.
Eheu! quàm misera est nostra Spes maxima vita,
Hæc est innumeris perdita massa modis.
Nil est perpetuum terris: res quæq; ruinam
Excipiunt, patulo quæ riguere solo:
Nascimur in lacrymis, vitam finimus in illis,
prætereuntq; citò, ceu levis umbra, dies:

A 3

Eheu!

Eheu! quàm fallax nostra spes maxima vite,
ac ubi non speras, te modò terra regit.

Testis & exemplo est Rochlit cara marita,
Supremum dicens voce gemente Vale.

Hanc pudor & Probitas, blandiq; modestia vultus,
& vera ornârat religionis amor:

Hæc jam morte perit subitâ juvenilibus annis,
abripit hanc dirâ mors inopina manu.

Ergò quis quis ades, sis speq; fideq; paratus
nec non æternos vivere disce dies.

Nemo etenim exemptus, Fato sunt subdita cuncta,
Mors simili nobis est adeunda pedo.

Tu verò æternum salve ô Matrona, valeq;
quæq; TRIAS tribuit gaudia læta cape:

Hic recubet Corpus, recubent hic molliter ossa;
Atq; Anima in cælis gaudia vera habeat.

Dno. Viduo favitori suo condolentiæ
ergò addebat

Christoph. Stecherus.

Defuncta.

Eheu quàm subito, fateor, sum funere rapta,
Ex NEOMANNORUM sanguine nempe fata,
Pauxil-

Pauxillum vixi; sed vixi casta, pudica,
Trinunum didici nōsse & amasse DEUM.
ELISABETH nomen mihi erat peramabile: cunctis
Nomine grata fui, Re quoq; grata Piis.
Hinc fles, & lacrymis absumeris, hincq; MARITE
Per vultum lacrymæ fluminis instar eunt.
Demissum aspicio lugentis more capillum,
Et patrium lacrymis osq; sinusq; madent.
Sed fuit in fatis: Decreta tulere Tonantis,
Et decreta DEI Fata movere, scio,
Terra fui, in terram redeo: è terraq; revertar,
Ac induta mea carne videbo DEVM.
Quare pone modum cheu Vir mæstissime, tuque
Parce Pater lacrymis quæso relinque tuis;
Parce precor lacrymis, Vir, pignora propter amanda,
Illorum curam relligiosè ut agas.
Et quodcunq; tibi tulerit Fatum DEVS, illud
Ad finem placidè ducet agetq; bonum.
Ortus quicquid habet, finem timet: ibitis omnes,
Ibitis; urnam umbris Æacus usq; quatit.
Fata sequor; nec erunt mea vota rebellia fatis,
Unde fuit mortis non gravis hora meæ,
Ver erat: ætatis Christum cum vere sequebar,
Et comites ibant, forma, pudor, Pietas,
Sic simul æterno Christum cum vere sequuta
Sidereâ posui candidum in arce pedem.
Ver ubi perpetuum cœlestes educat herbas.
Latus mansuras & fovet hortus opes.
Hæc tamen accipias solantia verba, MARITE,
Et rata tristitiæ sint medicina tuæ:

Quod.

Quod celui pia virtutem, tua gloria: Christo
Quod sum nixa, mea est hinc mihi parta salus.
Hic nunc cerno Deum, ferturq; corona capillis
Nobilior violis nobiliorq; rosis.

Honoris & condolentia ergo

p.

Iohannes Knochenhauer

Colberga-Pom.

FINIS.

921116 **Bibliotheca** 105 000
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VIII.33

